

Άδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίω πάντοτε".

Σήμερα θά μιλήσωμεν πάλιν για το μέσον της ἔκφρασεώς του ΑΓΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα εἰς τά Σύμπαντά ΤΟΥ, το μέσον διά τοῦ ὅποιου κτίζονται τά σύμπαντα, τὸν Νοῦν, ἐπίσης καὶ τοῦ μέσον διά τοῦ ὅποιου κτίζεται ἡ προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου, ὁ τοποχρονικός ἄνθρωπος, καὶ μέσον τοῦ ὅποιου ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης μπορεῖ νὰ ἀνέλθῃ καὶ νὰ πλησιάσῃ τῷ Θεῖν, κατὰ πρῶτον, τὸν ἐαυτὸν του Θεόν καὶ μετά τὸν ΑΓΟΛΥΤΟΝ ΘΕΟΝ.

Εἶχαμεν πεῦ σὲ προηγούμενα μαθήματα δτι, αὐτάρκης ὁ ΘΕΟΣ, τοῦ ΑΓΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα εἰς τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ, ὥστεσσον ζέλησε νὰ ἔκφρασῃ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ἐντὸς τοῦ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶχεν προεκτεῖνει ἀπὸ τὸν παντὸν τοῦ ὡς Θείαν Πανσοφίαν καὶ Παναγαθότητα καὶ Παντεδυναμίαν τὴν Ὑπερουσίαν, τοῦ Ὑπέρ Φῶς, τοῦ ὅποιον ὄνομάζομεν Νοῦν.

"Ο Νοῦς αὐτὸς, ἵτο τοῦ ἔνα, καὶ μόνον στοιχεῖον μέσον τοῦ ὅποιου τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἔκφραστει τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ὡς ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καὶ ὡς ΑΓΙΟΙ ΠΝΗΥΜΑ,

"Ἐκφράζει τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ. Ἡ ἔκφρασις αὐτῇ ὅμως δὲν εἶναι κατὶ τὸ νέον, γιατὶ, καὶ χωρὶς τὸν Νοῦν ὡς ὑπερουσία, πάλιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἵτο στὸν δικόν τοῦ διαλογισμόν.

"Ωτε, η λίτια - Νόμος - Διαλογισμός, δὲν εἶναι ὁ Νοῦς, ἀλλά, ὁ Νοῦς εἶναι τοῦ μέσον διά τοῦ ὅποιου, ὁ διαλογισμός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, θᾶ ἔκφρασθῆ μέσα εἰς τὰ Σύμπαντα, θᾶ κτισθοῦν ἀπὸ αὐτὸν τὰ Σύμπαντα. Θᾶ ἔκφραση τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ὡς ΛΟΓΟΝ ΘΕΟΝ μέσα εἰς τὰ Σύμπαντα λογοῖκῶς καὶ ὡς ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, Ἀγιοπνεματικῶς, Δυναμικά.

Νῦ εἴπωμεν δτι, ὁ Νοῦς αὐτὸς, εἶναι, σ' ὅλα του τὰ στάδια, μέχρι τῆς παχυλῆς ὑλικῆς, ὁ καθρέψτης μέσα στὸν ὅποιον ἀντικαθεφτίζεται ἡ Θεία Πανσοφία, Πανταδυναμία καὶ Παναγαθότης;

"Λασφαλῶς. Λύτο ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ὡς ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ καὶ ὡς ΛΙΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

"Ἄλλα, ἄλλον τὴν ἔκφρασις, ἄλλος ὁ ἔκφραζόμενος, ὁ ἐνδυδιμενος μέσα εἰς τὴν ἔκφρασιν, καὶ ἐδῶ χρειάζεται ἀπὸ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας πολὺς διαλογισμός διὰ νὰ ξεχωρίσωμεν τὸν Νόμον - Λίτιαν - Ζωῆν ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν, φαίνεται τῆς Ζωῆς.

Ἐᾶχαμεν πεῦ δτι, διὰ νὰ ἔκφρασῃ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΤΙΜΗΤΟΝ ΓΑΥΤΟΝ ΤΟΥ μέσα εἰς τὰ Σύμπαντά ΤΟΥ, μέσα εἰς τὸν ἕδιον τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ, μέσον τῆς Θείας Πανσοφίας ἔχει βρεῖ τὴν μορφήν ὡς τοῦ μέσον ἔκφρασεως.

"Ωτε οἰαδήποτε ἔκφρασις τοποχρονική, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ποῦ ἔχομεν στὸν παχυλὸν ὑλικὸν κδσμον, ἡ τοποχρονική μὲ ἄλλας ἔννοιας εἰς τὸν γυχικὸν καὶ Νοητικὸν κδσμον καὶ πέραν τούτων, ὡς ἔκφρασις ἔχει ἀνάγκην μιᾶν κάποιαν μορφήν.

"Ἐχετε διαλογισθῆ ποτε τὲ εἶναι αὐτῇ ἡ μορφή;

Μορφή. Τέ μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἐαυτὸς μας ὡς ζωή, ὡς Ἀπόλυτος ἡ καὶ ὑπερσυνείδητος αὐτοεπίγνωσις χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀνάγκην μιᾶς μορφῆς ποῦ εἶναι τὸ παχυλὸν μας ὑλικόν, τὸ φυχικόν καὶ Νοητικόν μας σῶμα, ὡς Ζωή καὶ ὅχι ὡς φαίνεται τῆς ζωῆς;

Τώρα τὸ ἔχομεν κανορίσει.

"Ωτε, δηιδ τὴν οτιγιήν ποῦ μία μορφή θὰ γίνη τοῦ μέσον ἔκφρασεως, τότε ἔχω τὸ φαίνεται, τὸ φαίνεται τῆς ζωῆς.

"Ηλέ εἴπωμεν δτι ἡ ζωή εἶναι κάτι ἀνεπηρέαστον καὶ πέραν τῆς μορφῆς;

"Λασφαλῶς. Καὶ ἡ μορφή εἶναι, αὐτῇ ποῦ δίδει τὴν τοποχρονικήν ὑπόστασιν.

Σε αύτο το μάθημα θα διαλογισμό για να είναι πραγματεύεται κάτια στα νοήματα.

Διαλογισμό, έπειτα μορφής, έπειτα φαινομένου της ζωής, τοποχρονική πατέστασις διαλογισμός αύτος θα είναι σειρά σκέψεων έντος του Χρόνου καὶ του Χώρου, διένειναι ή 'Λπδλυτος Σοφία, κατά πέραν της γνώσεως, καὶ αύτος διαλογισμός δηγεῖ εἰς τὴν γνῶσιν ποῦ είναι τὰ πρῶτα σκαλοπάτια πρὸς τοῦ φῶς ποῦ δύναμεται Σοφία καὶ ἀργότερα Θεία Πανσοφία, ΛΠΟΛΥΤΟΣ ΑΥΤΟΦΠΙΓΝΩΣΙΣ.

Τώρα, ἀρχίζομεν τοποχρονικά τον διαλογισμόν μᾶς, ἀλλά διαλογισμός αύτος τοποχρονικό, μπορεῖ να ὑπερβῇ τοποχρονικόν, μπορεῖ να φύγῃ ἀπό τὰς μορφὰς, ἀπό το ἐκφρασθέν μέσα εἰς τὰ σύμπαντα, καὶ αύτος είναι τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ κδσμοῦ, τῶν γυχικῶν κδσμῶν, τῶν Νοητικῶν κδσμῶν, μπορεῖ να ὑπερβῇ αύτῶν, διαλογισμός τῆς προσωπικότητος;

'Λσφαλῶς δίχι. 'Αλλά διαλογισμός αύτος είναι τὰ σκαλοπάτια ποῦ ἀπαρτήτως πρέπει να ἀναρριχηθῇ η προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσις μέχρις ὅτου ἀναπτυχθοῦν, πλέον, ἄλλες καταστάσεις ἐκφράσεως πέραν τῶν ποδῶν ποῦ ἀναρριχοῦνται ἐπὶ τῆς κλίμακος αύτῆς ἵνα ἀνυψωθῇ πέραν τῶν τοποχρονικῶν. Πέραν τῶν τοποχρονικῶν, προσέξετε στο σημεῖον αύτο. Πέραν τῶν τοποχρονικῶν είναι καὶ πάλιν διαλογισμός τῆς προσωπικότητος; 'Λσφαλῶς πλέον ὡς ὑπερουσία.

"Ωστε τὸν Νοῦν ἡπίως εἶχαμεν μιλῆσει σὲ προηγούμενα μαθήματα τὸν συναντοῦμεν ὡς ὑπερφῶς, ὑπερουσίαν, πρωταρχικόν πῦρ, ἄμορφο, τὸν συναντοῦμεν μορφῆς πολεμένων μετά μέσον αἰτιῶν - Νόμων ὡς ἀκοτέλεσμα, καὶ αύτος θά το βροῦμεν πρῶτα ὡς ἔννοια εἰς τὸν Νοητόν κδσμον, καὶ 'ἴνωτερον Νοητικόν κδσμον καὶ μετά ὡς εἶδωλον Νοητικό διεκδίκητον - οὐδὲνα, διεκδίκητον μέσα εἰς τὸν κατώτερον Νοητικόν κδσμον. Θά τὸν συναντήσωμεν σὲ πιθανήταν κραδασμόν αύτον τὸν Νοῦν, ποῦ δονεῖ πλέον μὲν ἔνα διερροφετικόν τρόπον ἀπό τὴν σκέψιν, ώστεσον, τὴν σκέψιν τὴν ἔχει ὡς ἀρχήν του, καὶ βρίσκομεν τοὺς κραδασμούς τοῦ γυχικοῦ κδσμοῦ, τὸ συναίσθημα, καὶ πάλιν Νοῦς σὲ ἄλλον βαθμὸν κραδασμόν, καὶ στὸν κατώτατον κραδασμόν ποῦ δύναμεται ζωήκδηταν παχυλῇ ὕλῃ.

Φυσικά, στὰ ἔνδιμεσα αύτῶν ἔχομεν τὴν ζωήκδητην, αἰθερικότητα διε τὴν δποίαν σὲ προηγούμενα μαθήματα ἔχομεν δμιλῆσει πολὺ καὶ θά ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν δταν ἀρχίσωμεν πλέον πρακτικά να γνωρίσωμεν μέσον γυμνοπισμάτων τδσον τὴν φύσιν καὶ τὴν λειτουργίαν δσον καὶ τὲ μπορεῖ να προσέξετε εἰς τὸ σημεῖον αύτο, δ κδσμος τῶν 'ἴδεων είναι μέσα στο Νοητόν φῶς. 'Αλλά, προσέξετε εἰς τὸ σημεῖον αύτο, δ κδσμος τῶν 'ἴδεων είναι τὸ ἐργαστήριον τὸ Νοητόν μέσα στο δποῖον οἱ αἰτίαι - Νόμοι τοῦ ἀεννάως διαλογιζόμενου ΛΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ἀρχίζουν να μορφοποιοῦνται.

"Ωστε, θά βροῦμεν τὴν κλίμακα τοῦ 'Ιακώβ ποῦ είναι δ Νοῦς ἀπό το χαμηλότατον σκαλοπάτι ποῦ είναι ή παχυλῇ ὕλῃ, μέχρι τοῦ ἀνωτάτου σημείου ποῦ είναι τὸ ὑπερφῶς, δ ὑπέρ Νοητός κδσμος. Πέραν τούτων; 'Ο κδσμος τῶν 'ἴδεων είναι μέσα στο Νοητόν φῶς. 'Αλλά, προσέξετε εἰς τὸ σημεῖον αύτο, δ κδσμος τῶν 'ἴδεων είναι τὸ ἐργαστήριον τὸ Νοητόν μέσα στο δποῖον οἱ αἰτίαι - Νόμοι τοῦ ἀεννάως διαλογιζόμενου ΛΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ἀρχίζουν να μορφοποιοῦνται.

Ηδ μορφοποιοῦνται, στὴν πραγματικότητα μια μορφοποίησις ποῦ είναι ἀκόμα αἰτία - Νόμος καὶ καθόλου συγκεκριμένη μορφή, ώστεσον δίδει τὴν ἔννοιαν τῆς μορφῆς πάνω στὴν δποίαν ή μορφή θά κτισθῇ εἰς τὸν κατώτερον Νοητικόν κδσμον.

Τώρα εἰμεθα εἰς τὸν ΛΠΟΛΥΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΝ τοῦ ΛΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ἀπό το σημεῖον αύτο κτίζονται τὰ σύμπαντα. Καὶ μέ τὸν ἔδιον τρόπον καὶ δ ἄνθρωπος θά κτισῃ, ὡς μέσον τὸν Νοῦν, ὡς ὑπερουσία.

Ποῶ θά βρῇ αύτην τὴν ὑπερουσίαν Νοῦν για να κτίσῃ δ ἄνθρωπος τὸ Νοητικό του εἶδωλα, εἰκόνες, ὡς αἰτίες - Νόμους, ποῦ να τὰ ἐκφράσῃ εἰς τοὺς χαμηλότερους κδσμους τοῦ Νοῦ, τὸν γυχικόν καὶ τὸν παχυλὸν ὑλικόν, ὡς πράττει καὶ δ ΠΛΤΗΡ του;

Ηδ, δεν είναι ἀπ' αύτον τὸν Νοῦν ποῦ ἔχει κτισθῇ δ κατώτερος του ἔαυτος προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ὡς καὶ τὸ παχυλὸν ὑλικόν του σῶμα; Δεν είναι ἀπ' αύτην τὴν ούσιαν, τὴν ὑπερουσίαν, ποῦ τὸ ΑΓΡΙΟΝ ΙΝΕΥΜΑ καὶ δ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ἔχουν κτίσει τὸν ἔαυτον του προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν;

"Δες ὑπουργοῦμεν δτι αύτη ή ὑπερουσία Νοῦς είναι δ ὥκειανδς.

*Από ποῦ έχει γεννηθῆ ἔνας ἵχθυς μέσα στὸν ὠκεανὸν, ἂν ὅχι ἀπὸ τὸ στοιχεῖον τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ ὡτῶν τὸν ὠκεανὸν δὲν γνωρίζει ὁ ἵχθυς αὐτὸς πιρ' ὄλον ποῦ τὸ καῦθε τι στὸν ἵχθυν αὐτὸν εἶναι ἀπὸ τὸ στοιχεῖα τοῦ ὕδατος μέσα στὸ δόποῖον ζεῖ καὶ ἔχει τὴν ὑπαρξίαν του. Τό διότον ἂν αὐτὸς ὁ ὠκεανὸς, ὑπερουσίᾳ Νοῦς, εἶναι γύρω μας θργανὸν εἰς τὸ ΛΓΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ καὶ εἰς τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, εἶναι ὠτῶσον, ὑπερουσίᾳ, οὐσίᾳ, ὑπερύλῃ καὶ ὅλῃ, μέσον τῆς δποίας τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ὡς ιαὶς δ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ἔχουν κτίσει τόσον τὸ παχυλὸν ὑλικὸν μας σῶμα, τά αἰθερικὰ του ἀντίστοιχα, τὸ φυχικὸν καὶ τὸ Νοητικὸν μας σῶμα, καὶ εἴχαμεν πεῖ, ζοῦμεν μέσα σ' αὐτῷ κατὰ χάριν καὶ ὅχι διπλανατικῶς πρός τὸ παρόν.

Ναὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Νοῦν, τὸν ὠκεανὸν, τὰ στοιχεῖα πάντοι τοῦ ὠκεανοῦ ἔχει κτίσει τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ τὸ παχυλὸν μας ὑλικὸν σῶμα, τὸ φυχικὸν καὶ τὸ Νοητικὸν μας σῶμα, καὶ ἔχει κτισθῆ, τόσον, ὑπὸ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ποῦ εἶναι τὸ "ψῶς τὸ φωτίζον πάντα ὄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον" δόσον καὶ ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἑαυτοῦ μας θείας Μονάδος διὰ τῆς 'Ιδεας τοῦ ὄνθρωπου, πλέον, φυχῆς αὐτοεπιγνώσεως, ἔχει κτισθῆ ἢ κατωτάτη ἔκφρασίς του, τοῦ ὄντος αὐτοῦ ποῦ δομάζουμεν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν.

Καὶ εἰς αὐτὸς τὸ σημεῖον θέλω βαθὺ διαλογισμὸν. Τί μπορεῖ νᾶ εἶναι δ ἑαυτὸς μας προσωπικότης αὐτοεπιγνωσίας ἄλλο παρά δημιούργημα τοῦ Νοῦ ὡς σκέψεως, ὡς ἐντυπώσεων, ὡς ἐπιθυμιῶν, ὡς σκέψεων. Ἀργότερα θά κάμωμεν μίλια πληρεστέραν ἀνάλυσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως διὰ νᾶ γνωρίσωμεν τὸν κατώτατὸν μας ἑαυτὸν πλήρως καὶ θά ὄδωμεν πῶς κτίζεται δ ἑαυτὸς μας προσωπικότης αὐτοεπίγνωσίας, αὐτὸς τὸ τοποχρονικό δόν, τὸ λέγω δόν, δὲν τὸ λέγω δημιούργημα γιατὶ μέσα του ἔχει τὸ ἀθένατο τὸ δόποῖον κάποτε θά ἰκούσυρθῇ ἀπὸ τὸ φθαρτὸν καὶ θυητὸν, αὐτὸς τὸ δόν ποῦ λέγομεν σήμερα προσωπικότητα αὐτοεπιγνωσίαν ἢ μδνιμην προσωπικότητα ποῦ εἶναι τὸ κατώτατον σημεῖον τοῦ ἐσώτερου ἐπιτοῦ μας φυχῆς αὐτοεπιγνώσεως.

"Ἄν δὲν κάμωμεν πλήρη ἀνάλυσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως νᾶ τὸ γνωρίσωμεν σ' ὅλες του τές ἔκφρασεις ὡς ὑποσυνείδητο, ὡς συνείδησιν καθημερινήν ποῦ ἔχει ὁ κοινός ἄνθρωπος δέν θά μπορέσωμεν νᾶ ἀνέλθωμεν εἰς τὸν ἐσώτερον. ἑαυτὸν μας ξυχῆν αὐτοεπιγνωσίαν καὶ νᾶ τὸν γνωρίσωμεν μέ τὸ ἀντικαθρέφτισμα του πλέον μέσα σὲ ἀγνοτέραν μορφήν τοῦ Νοῦ, καθημένην φυχικήν ὅλην καὶ Νοητικήν ὅλην.

· Ήλλαδ τε νᾶ γνωρίσωμεν, ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀντικαθρέφτισμα τοῦ ἐσώτερου ἐπιτοῦ μας φυχῆς αὐτοεπιγνώσεως, τοῦ ἀμδροφού θείου ὄντος ποῦ ἔχει ἐνδυθῆ τὴν μορφήν την αἰτίαν, τὸν Νόμον, για νᾶ γίνη ἔναν ἀποτέλεσμα τοποχρονικόν.

· Ήλλαδ, ἂν δὲν ἔξαντλήσωμεν τὴν μελέτην μας αὐτὴν καὶ νᾶ ἀντιληφθοῦμεν τὴν πραγματικότηταν πέραν τῶν φαινομένων, τὴν πραγματικότητα πέραν τοῦ ἀντιληπτοῦ καὶ ἀπατηλοῦ, δὲν θά μπορέσωμεν νᾶ βροῦμεν τὸ αἰώνιον μέρος, ἀφθαρτὸν τοῦ ἑαυτοῦ μας ποῦ συνηθίσαμεν μδνον νᾶ βλέπωμεν τὰ ράκη του, σάν ἑαυτὸν μας. Ράκη πρός τὸ παρόν, γιατὶ ἂν κρίνω ἀκόδ τὴν προσωπικότητα τῶν σιγμερινῶν ἀνθρώπων, ὡς συμπεριφέρονται, ἐωσφορικά πίνω εἰς τὸν πλανήτην, εἶναι ἐνδεδυμένοι, δυσώδη ράκη.

Κάποτε δ ἔρευνητῆς τῆς ἀληθείας δόμως καὶ τὸ εὔχομαι σὲ ὄλους σας δλοφύχως εἶναι νᾶ ἀκοβάλη αὐτά τὰ δυσώδη ράκη καὶ νᾶ ἐνδυθῆ ὡς εἶπεν καὶ δ Γιολύ 'Ηγαπημένος, τὸν ἔκπαλλου ὥραιτητος φωτεινὸν Χιτῶνα, μέσον τοῦ ὄποίου θά γνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸν του πλέον πέραν τοῦ Νοητικοῦ καὶ Νοητοῦ κόσμου, αὐτὸν τὸν Χιτῶνα τῆς δύντοποιήσεως ποῦ θά τὸν δύντοποιήσῃ μέσα εἰς τὸ ΛΓΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Στήν ἔκκλησίαν τὴν 'Ορθόδοξον ἔχετε ἔναν φαλιδόν ώραιότατον.

"Τὸν Χιτῶνα σου βλέπω σωτήρ μου κεκομημένον καὶ ἔνδυμα ούκ ἔχω ὥνα εἰσελθω ἐν αὐτῷ. Δαμπόρινδον μου τὴν στολὴν τῆς φυχῆς, φοτοδῶτα – προσέξετε στές φράσεις – καὶ σῶσον με.

Λύτρας ποῦ ἔκαμε τὸν ὕμνον αὐτὴν εἴχεν ἀντλήσει τέ νοήματα μνωθεν.

"Ωστε διὰ νᾶς ἐνδυθῆ ἢ προσωπικότης αὐτοεπιγνωσίας ἑαυτὸς μας τὸν ἔκπαλλου ώραιτητος αὐτῶν, φωτεινὸν Χιτῶνα, ὃς πρέπη νᾶ τὸ κάρμη μέσον τῆς βοηθείας τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ ΛΓΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ καὶ εἶναι πανέτοιμος δ ΛΟΓΟΣ "τὰ φῶς τὸ φωτίζον πάντα ὄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον" νᾶ τὸν δώσῃ αὐτὸν τὸν Οὐράνιον

ΘΕΣΙΟΝ ΔΩΣΙΣΜΟΝ:

“Ναστέ, τώρα, έχουμεν δεῖ τὸν ήοῦν στὶς διάφορα στίδια χρησιμοποιήσεως του, τεσσον ὑπὸ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

“Τγχομεν δεῖ τὸν ήοῦν ὡς πρωταρχικὸν πῦρ, πφῶτην 'Υπερουσίαν, τὸν ἔχομεν δεῖ ὡς ήοῦν εἰς τὸν ήοητὸν κδσμὸν, τῶν ήμων, αἰτιῶν, ἐννυῖῶν, τὸν ἔχομεν δεῖ πλέον ὡς ήοητικὸν φῶς μὲν τὸ ήοητικὸν χρώματα, ποῦ ἀσφαλῶς ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθεῖας κάμνει χρῆσιν ἐνσυνείδητον, τύτων τῶν ήοητικῶν χρωμάτων καὶ γνωρίζει πλέον μέσον τῆς ὑπερρυθμίας αὐτῆς τοῦ ήοῦ ναὶ κτίζει ὃ ἔδιος ήοητικό εἶδωλα καὶ εἰκόνες καὶ εἰκόνεις ποῦ θὰ τυῖ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ζωὴν του μέσα εἰς τὸν παχυλὸν ύλικὸν κδσμὸν.

Εἴχαμεν πεῖ καποτε τὰ πάντα ήοῦς; τὰ πάντα, δταν λέγω τὰ πάντα ἐννοῶ, ὅτι, εἶναι ἔκφρασις μέσον τοῦ ήοῦ καὶ ἀπὸ ήοῦ. Στό, τὰ πάντα, δέν ἐννοῶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙ-Ν.Ι., οὔτε τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ οὔτε τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, δταν λέγω, τὰ πάντα, δέν ἐννοῶ τὸν ἐαυτὸν σας θεέν Μονάδα οὔτε καὶ ὡς ἔκφρασιν τῆς θείας Μονάδος μέσον τοῦ Οὐρανίου ἀνθρώπου τῆς 'Ιδεας τοῦ 'Ανθρώπου ὡς φυχῆς αὐτοεπιγνώσεως. Ἀκριβῇ δέν ἐννοῶ οὔτε καὶ τὴν Ιδνιμη προσωπικότητα αὐτοεπιγνώσιν ποῦ ἔχετε, διδτι αὐτῇ δέν εἶναι κατὰ ποῦ δημιουργεῖται δι' ὥρισμένον σκοπὸν κιν ναὶ διαλυθῆ, εἶναι ή αἰώνια διντιτης ἐαυτὸς σας, ἐν ἔκφρασει, ἀλλὰ τὰ πάντα γύρω σας, μορφαῖς ἔχουν κτισθῆ ἀπὸ τὸν ήοῦν δι' ὥρισμένον σκοπόν, εἶναι εἶδωλα. Εἶδωλα; Ναὶ, ἀσφαλῶς.

“Ολα γύρω σας, δ παχυλὸς ύλικός κδσμος/κ.δ.μος εἰδῶλων, διερκῶς ύπερ ἀλλαγῆν, μέσα στὸν δποῖον τὸν πρωτεύοντα ρόλον διαδραματίζει ή ἐννοια τοῦ ζώρου καὶ τοῦ Χρόνου. "Ισως αὐτό, ποῦ εἶναι μιᾶς πραγματικότης ναὶ σᾶς ἀποκαρδιῶνη, ὅτι ζῆτε μέσα σ' ἔνα κδσμον εἰδῶλων, ποῦ γιαὶ σᾶς μέσα στὸν ζώρον καὶ τὸν ζρόνον εἶναι μιᾶς πραγματικότης, μιᾶς πραγματικότης γιαὶ τὸν ἐαυτὸν σις φαινόμενον τῆς ζωῆς. "Ομως ἀργότερα δταν θὰ προχωρήσετε εἰς τὸν ἐπόμενον κδσμον τῶν εἰδῶλων, καθαροτέρων πλέον εἰδῶλων, φωτεινοτέρων πλέον εἰδῶλων, εἰς τοὺς κδσμους τοῦ ψυχικούς καὶ ἔτι φωτεινότερων εἰδῶλων μέσα στοὺς ήοητικούς κδσμους, τότε θὰ ἀντιληφθῆτε δτι εἶναι δλα εἶδωλα, ἀντικαθρέπτισμα, μέσα εἰς τοὺς καθρέπτες ποῦ δνομάζομεν παχυλὴν ύλην, ψυχικὴν ύλην καὶ νοητικὴν ύλην, καὶ μέσα στὰ διοῖα, ἀντανακλᾶται καὶ σεῖς τὸν ἔδιον τὸν ἐαυτὸν σας, καὶ τὸν γνωρίζετε τὸν ἐαυτὸν σας ὡς ἔναν εἶδωλο.

“Ἀλλὰ τώρα, σᾶς λέγω, ἐν κυτάζετε τὴν ἐαυτὸν σας μέσα σ' ἔναν καθρέπτην ηοῦ σῖς δεῖχνει πολὺ ἀλλοιωμένον ὡς ἐκ τῆς κακῆς του κοινητος, καὶ ἐννοῶ τὸν παχυλὸν ύλικὸν κδσμον, καὶ τὸν βλέπετε, καὶ θιραλλέα σπάζετε αὐτὸν τὸν καθρέπτην γιαὶ ναὶ μήν βλέπετε μέσα σ' αὐτόν, τὸν ἐαυτὸν σας ναὶ ἀντικαθρέπτιζεται, θιραλλέα σπάζετε κι' αὐτόν τὸν καθρέπτην ποῦ δνομάζεται ψυχικὴ ύλη κιν ἀργότερα καὶ τὸν καθρέπτην ποῦ δνομάζεται ήοητικὴ ύλη, σπάζετε αὐτοὺς τοὺς καθρέπτες. "Ομως ἐσεῖς, σὲ τὶ ἔχετε ζημιωθῆ; "Ἐχετε φύγει ἀπὸ τὴν φευδαίσθησιν τοῦ ναὶ ἐκλαμβάνετε τὸν ἐαυτὸν σας ἀντικαθρέπτισμα, ὡς τὸν πραγματικὸν ἐαυτὸν σας, αὐτὸν ποῦ προκαλεῖ τὸ φαινόμενον αὐτό. 'Αλλὰ σᾶς λέγω, δσι εἶδωλα μέσα σ' ἔνα καθρέπτην τοῦ ἐπυτοῦ σας, καταστρέψετε, σπάζοντας τοὺς καθρέπτες αὐτούς, ἐσεῖς ὡς ἐγώ, ὡς αὐτοεπιγνώσις εἰς τὶ θὰ ζημιωθῆτε;

“Οταν τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτό δέν θὰ φοβηθῆτε τὸ φαινόμενον τοῦ θανάτου, δηλιδή τὸ ἀντικαθρέπτισμα μέσα στὴν χυνδροειδῆ πορφῆν τοῦ ήοῦ ποῦ δνομάζεται παχυλὴ ύλη.

“Ωστεσον ἀπ' τοῦτην τὴν ύλην ἔχει κτίσει τὸ πιχυλὸν ύλικὸν σῶμα ἐκάστου ἀνθρώπου τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ κιν δι' ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, ποῦ δὲν τὸ μελετήσετε ὡς ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας δι' δῆτε μέσα τὴν Ικενοφίαν, Πιναγαθότηταν καὶ Πιντοδυναμίαν, θὰ τὸ ἀγαπήσετε τὸ ύλικὸν σας σῶμα, εἶναι τὸ θεῖον δῶρον ποῦ ἔδονθ σὲ σᾶς, δο οἶκος μέσα στὸν δποῖον θὰ κατοικήσετε προσωρινῶς, προσέξετε, δμως προσωρινῶς. Θὰ νοιώσετε δνετα, εύχαριστα, γιαὶ δέν γνωρίζετε τώρι καλιτέραν ινεσιν, θιραλλέα μέρος να δησετε. Τὸ ἔδιον θὰ ἔχετε κι' δταν ζῆτε μέσα οιδ. ψυχικὸν σας σῶμα κιν τὸ ήοητικὸν σας σῶμα κάνε φοράν θὰ αἰούινέσθε "νετα καὶ θὰ ἀγιπάτε αὐτό τὸ σῶμα, ωστεσον ή ἀγάπη αὐτῇ δριως, ναὶ μή γινη γοητεία ποῦ ναὶ σᾶς κάμνη ναὶ νομίζετε δτι χάνοντας τὸ ξα ή δλα αὐτᾶ τὰ σώματα, ἐσεῖς ἔχετε ναὶ ζημιωθῆτε τίκοτε, διδτι, εἰς τίποτε δέν θὰ ζημιωθῆτε, δηως δέν θὰ ζημιωθῆτε σινδοντας τοὺς καθρέψτες μέσα στοὺς δποῖους

βλέπετε ἀπεικονιζόμενον τὸν ἔαυτὸν σας σὸν εἶδωλον.

"Οτιν ὡς ζωῇ πλέον, ἀπόδυτος αὐτοεπίγνωσις, πέριν τῆς ὑπερσυνειδήτου αὐτοεπιγνώσεως; πωῦ δὲν θὰ ἔχετε ὡς ἐγῷ πλέον αὐτοεπίγνωσις ἀνάγκην μορφῆς διὰ νᾶ ἔκφραστε τὸν ἔαυτὸν σας, ὥστεσον, τὰ πάντα θὰ εἴναι γνωστά για σᾶς, μέσα σας θὰ εἴναι, θὰ ἔκφραστε τὸν ἔαυτὸν σας πάνσοφα, λογοῦντας καὶ 'Ἄγιοπνευματικά'.

"Διν ἀντιληφθῆτε αὐτό, θὰ μπορήσετε καὶ νῦ ἀντιληφθῆτε καὶ ποσα εἴναι ἡ Ζωὴ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ μέσου στὰ Σύμπαντα ΤΟΥ ὡς καὶ τοῦ ΛΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Θὰ δῆτε διτι, ὡς ζωῇ, εἰσθε ἄνετα καὶ προηγουμένως πωῦ νομίζετε διτι εἴσασταν ἄνετα, εἴσοσταν σὲ μιέ φυλακῇ. Οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς αὐτῆς, δικαὶ τόσον τὸ παχυλὸν ὑλικόν σῶμα δύον δ τρόπος τῆς ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς, γιατὶ δὰ μπορῆτε νῆς ζῆτε ἐνσυνείδητα μέσα στὰ ὑλικόν σας σῶμα καὶ ὥστεσον, διταν θὰ ἔχετε προχωρήση, χωρὶς νῦ εἴναι ἀνάγκη νῦ ἐγκαταλείψετε τὸ ὑλικόν σας σῶμα μὲ τὸ φαινόμενον τοῦ θανάτου τοῦ ὑλικοῦ σῶματος, θὰ μπορῆτε νᾶς ζῆτε ἐλεύθεροι μέσα εἰς τὸν ξῶρον ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸν Χρόνον.

Δεν δμιλῶ γίνεται τὴν συνήθη ἐκσωμάτωσιν τῶρα, τοῦ νᾶ περιορίσετε τὸν ἔαυτὸν σας μέσα, εἰς τὸ φυχικόν καὶ νοητικόν σῶμα, ἀλλά εἰς τὴν τελείαν ἀπελευθερωσιν τοῦ ἔαυτοῦ σας ἐγῷ, αὐτοεπίγνωσις, ἀπὸ τοὺς τοποχρονικούς περιορισμούς, ἀπὸ τὸν καδσμὸν τῆς Χωριστικότητος.

Θὰ ἐπιθυμοῦσα μὲ τὸ μάθημα αὐτό νᾶ κάμετε ἀρκετούς διαλογισμούς ἵπε διαφράν σημείων. Ποιῶν σημείων; Θὰ βρήτε πολλάδι σημεῖα ἀπὸ τὰ δόποια θὰ ἀρχίσετε τὸν διαλογισμὸν σας για νῦ εἰσχωρήσετε εἰς τὴν πραγματικότητα.

Οὐδὲ ἐπινέλυω.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".